

som jemte Spanien äga rättighet att en gång gifva sitt *veto*, hade hela tiden intriguerat fastän utan att synas, men då de tre nyssnämnda partierna verkligen bildat sig och med ifver arbetade emot hvarandra, funno de båda Magternas Ministrar sig föranlåtna, att offentligt uppträda och med alvar gripa i saken, så mycket mer, som alla dessa tre på förslag varande Cardinaler stodo på Veto-listorna, i fall de en gång skulle blifva valda. De begärde och erhöilo beständigt audience hos det heliga Collegiet, och hvarje gång orerade de på det mest välta-liga sätt, slutande alltid sina tal med de upp-
 rigtigaste önskningar för alla Cardinalernas väl samt med de dyraste försäkringar om deras Monarkers vänskapliga tänkesätt. En af Cardinalerna svarade ständigt i samma fryntliga ton, och eftergaf aldrig någon af Ministrarne i rikedom på complimenter *). — Tiden förflöt emedlertid utan att någon i Conclaven fick öfverhand; och Mars månad nalkades redan sitt slut. Så väl Romerska folket, som Cardinalerna sjelfva började frukta, att ingen Regent skulle blifva utkorad till Påsk, hvarigenom äfven alla

*) Alla dessa tal äro utgifna af trycket, och äro verkligen ett studium i sitt slag för våra unga herrar i Cabinettet.